

En het dorp zal duren ...

Aan de herberg "Ba Staaf oit de Waa"
in de Dworpsestraat begin jaren 1900.

nr 27 - juli-september 2005

---

trimestrieeel tijdschrift van het heemkundig genootschap
"van wittthem" Beersel

En het dorp zal duren ...

Aan de herberg "Ba Staaf oit de Waa"
in de Dworpsestraat begin jaren 1900.

nr 27 - juli-september 2005

---

trimestrieel tijdschrift van het heemkundig genootschap
"van witthem" Beersel

Inhoud

<i>Voorwoord</i>		
MARC DESMEDT		5
<i>Herbergen in Lot: deel 4</i>		
LYDIA DENAYER EN HENRI COUDRON		6
<i>Een ronderenner in Lot</i>		
MARC DESMEDT		29
<i>Een merkwaardig verhaal uit Dworp</i>		
ROGER FLORIDOR		36
<i>Fotoreportage van een stoet in Huizingen - 100 jaar België</i>		
MARC DESMEDT		38
<i>Colofon</i>		54

Voorwoord

MARC DESMEDT

Wanneer dit nummer verschijnt, zullen we middenin de feestelijkheden zitten van "*Steendorp naar Lot 140 jaar later...*".

Lot zal op zijn kop staan.

Het kost ons wel "*zweet, bloed en tranen*".

Omdat er al zoveel te doen is en de TV ons weinig vrije tijd laat, is het een hele prestatie er nog een feestweekend met bootreis en historische stoet aan toe te voegen.

Lot heeft trouwens altijd al wat met stoeten gehad. De bloemencorso's waren bekend tot heel ver buiten de gemeente.

Maar het loont de moeite waard.

De samenwerking van een bijna ontelbaar geworden groep vrijwilligers is haast even legendarisch aan het worden als het epos van de volksverhuizing zelf.

We zijn gelukkig dat mensen toch nog wat "*voor en met elkaar*" willen doen.

Eerst plannen maken, dan kleren naaien voor de stoet, maquettes knutselen voor de tentoonstelling en een gedenkplaat ontwerpen voor toekomstige generaties.

Wij hopen dat de Beerselse bevolking er vreugde aan beleeft.

Omdat we veel tijd investeren in boot- en busreizen, in tentoonstellingen en maquettes, in stoeten en gedenkplaten en in affiches en kalenders hebben we in dit nummer, dat toch weer ongeveer 50 bladzijden telt, nogal wat foto's uit ons archief geschoven.

We hopen dat u er plezier aan beleeft. Mocht u op de foto's personen herkennen die nog niet genoemd werden of anekdotes weten over de stoet in Huizingen, dan mag u ons dat altijd melden.

Herbergen in Lot: deel 4

LYDIA DENAYER EN HENRI COUDRON

Vóór we kennis maken met onze Lotse herbergiers, zetten we een stapje terug in de geschiedenis. We laten jullie meegenieten van een tekening die een herbergscène voorstelt uit de 17de eeuw en die alleszins het bekijken waard is.

We zien niet alleen de Olense pot-met-drie-oren, maar tevens in de hoek een man met het gezicht naar de muur gekeerd. Aan zijn voeten bevindt zich een tonnetje. Door zijn houding kunnen we raden waarmee hij bezig is. Dit werd beschouwd als een doodgewoon herbergceremonieel. Praktisch was de ton wel, men moest niet naar buiten voor zijn natuurlijke behoeften! Maar of het ook hygiënisch of welvoeglijk was....

In dit artikel beschrijven we de cafés gelegen langsheen de Dworpsestraat. Op een relatief korte afstand is het aantal vrij aanzienlijk. "Tonnen" en "eksters" maken deel uit van het decor in deze aflevering.

Onze vierde "kroegentocht" start aan het kruispunt van de Pastoriestraat, de Jozef Springaelstraat en de Dworpsestraat.

---

59 "Ba Felis": herberg en beenhouwerij

Henri Felis, geboren te Dworp in 1877, was niet alleen beenhouwer en herbergier, maar ook slachter. Het huis bezat een tweede ingang in de Dworpsestraat, als doorgang naar de slachtplaats. Uit zijn huwelijk met Josephina De Cort (°Dworp 1884) werd één zoon geboren, ook Henri genoemd. Zoon Henri (°Beersel 1909) en zijn echtgenote Anna Coeckelbergs (°Drogenbos 1909) hadden één dochter, Sabine (°Lot 1933).

Aan de toeg bij Felis. vlnr. Finne Decort, Henri Eylenbosch (brouwer in Huizingen), Adolf Desmedt, Anna Coeckelbergs, Tossens (alias) en uiterst rechts Henri Felis.

Gedurende vele jaren hebben deze eenvoudige en vriendelijke mensen de Lottenaren een fris pintje bezorgd, maar ook heel lekkere pensen en saucissen. Hun "rauwe pensen" waren de specialiteit van het huis. Na de oolog was hier het lokaal van de handbalclub gevestigd.

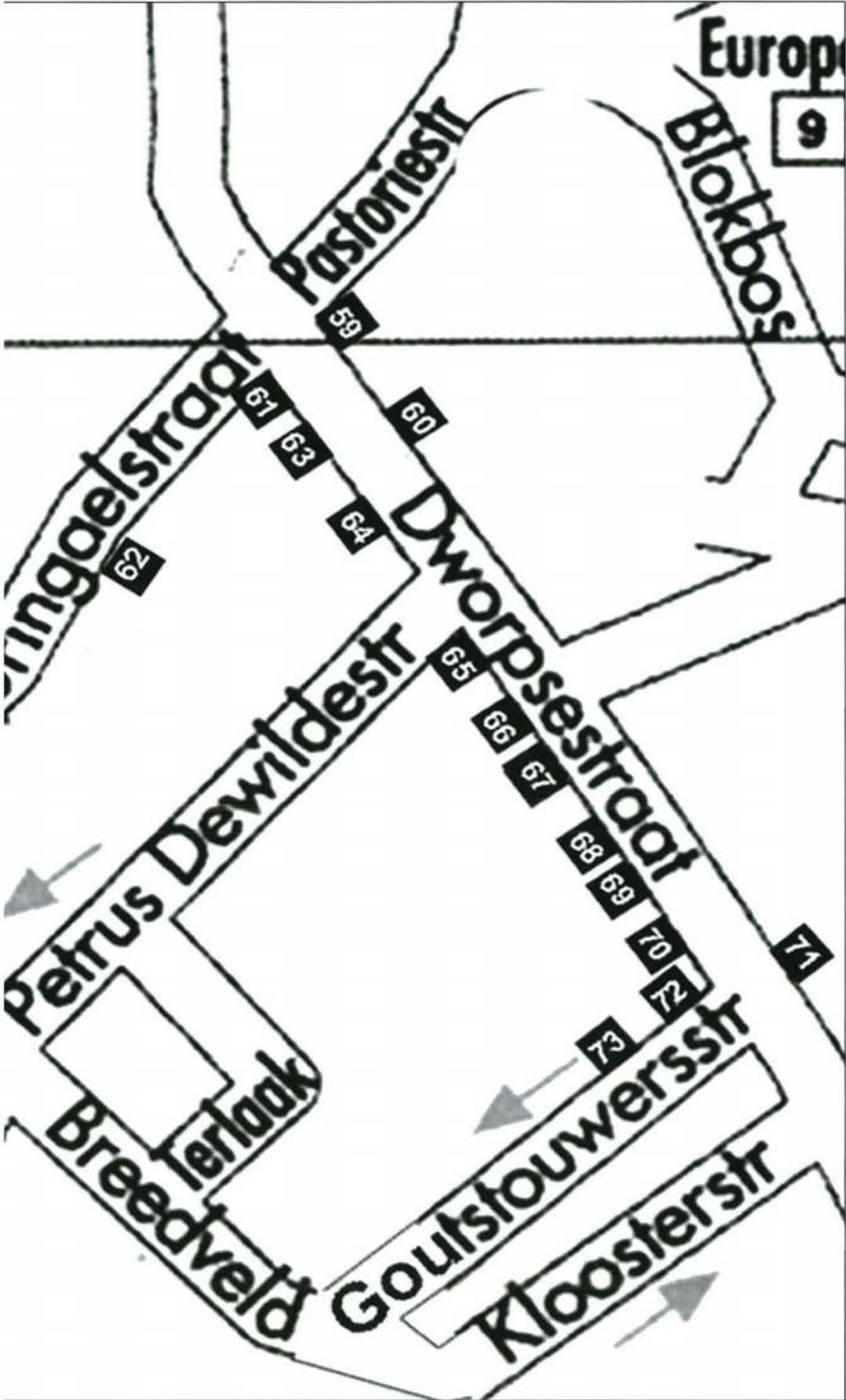
Later openden de echtgenoten Felis - Coeckelbergs een beenhouwerij wat verder in de Dworpsestraat, naast het huis van behanger Henri Van Schepdael en Theresia Drieghe. Enkele jaren geleden kreeg de herberg een andere bestemming en werd Tiercé, later een restaurant, "Tournesol" en "Sissi". De zaak is nu gesloten en staat te koop.

We draaien de hoek om en lopen enkele stappen richting Dworp.

60 "Ba Bère Toebak"

Albert Weemaels (°Beersel 1890) was metaalbewerker en in zijn

Café Volkshuis in de Dworpsestraat.

vrije uren spelend lid (grosse caisse) bij de fanfare "Eendracht maakt Macht". Zijn echtgenote Christina Swalus (°Dworp 1892) schonk hem twee kinderen: Elisabeth (°Beersel 1915) en Lodewijk (°Dworp 1927). Later werd dat zelfde café genoemd:

"Ba Staaf Nuis" (60)

Gustaaf Elsoucht, fabriekswerker, is de volgende uitbater. Hij werd geboren te Dworp in 1909 en trouwde met Paulina Petroons (°Dworp 1909). Het gezin

kreeg 2 kinderen, Victor Joseph Louis (°Buizingen 1921) en Jan Baptist (°Dworp 1924).

Paulina was een echte dierenvriend. Haar trouwe witte "fox" vergezelde haar iedere zondag naar de mis. Het beestje gedroeg zich zodanig netjes dat het zelfs meemocht naar een begrafenis.

Haar zoon Jan Baptist en zijn echtgenote Julie Demunter (°Brussel 1926) namen de zaak over. Dit echtpaar had een talrijke kroost: 11 kinderen, van wie er twee overleden.

De herberg kreeg de naam het "Volkshuis". De socialistische mutualiteit was er gevestigd.

Nu houdt dochter Madeleine Elsoucht (°Lot 1945), gehuwd met Paul Pocket (°Sint-Pieters-Leeuw 1944) de herberg open. Hun drie zonen Peter, Jan en Filip beoefenden de wielersport.

De herberg is het vergaderlokaal van de socialistische gepensioneerden. Eind 2005 wordt de zaak definitief gesloten.

We komen terug naar het kruispunt vanwaar we vertrokken, steken de straat over (hoek Dworpsestraat en J. Springaelstraat) tot bij de bakkerij van Yves Roobaert en Francine Dehaes. In dit huis was vroeger het café "Ba den Tonnenklinker".

61 "Ba den Tonnenklinker"

Tot het einde van de jaren dertig werd deze herberg uitgbaat door Jan Baptist Breembosch (°Dworp 1866), in de volksmond "Tist" genoemd. Hij werkte als brouwersgast in de brouwerij Wie-

---

lemans en huwde met Elisabeth Sluys (°Huizingen 1869). Uit dit huwelijk werden 4 kinderen geboren: Petrus (°Huizingen 1894), Jan (°Dworp 1898), Hendrik (°Buizingen 1901) en Joanna (°Dworp 1906).

"Tonnenklinkers" komen voor in de Brusselse folklore. Deze mannen, een speciaal ras, oefenden hun beroep uit in de herbergen van het centrum. Ieder had zijn eigen wijk. Ook in de kleine Brusselse brouwerijen werden ze toegelaten. De tonnenklinker had steeds een "vlekken kroes" bij, die hij onder de ton plaatste. Op een handige wijze wist hij de zogezegd lege ton te "klinken" en haalde er zo de laatste druppel uit. Dit gebeurde vóór de brouwersgasten de tonnen kwamen ophalen. Op de vraag of Tist ook dat beroep uitoefende in de brouwerij blijven we het antwoord schuldig.

Kruispunt Dworpsestraat - Pastoriestraat - Jozef Springaelstraat in Lot. In het hoekhuis links was voorheen "Ba Felis" gevestigd. Het hoekhuis rechts was de herberg "Ba den tonnenklinker".

Na de familie Breembosch baatte Jan Henri Haas (°Dworp 1902) het café uit. Zijn echtgenote Marie Hannaert (°Sint-Genesius-Rode 1902) schonk hem 2 kinderen, Joris Petrus (°Buizingen 1925) en Maurice Sebastiaan (°Lot 1934). De volgende uitbaters waren Jean Jozef Pulinx, assistent chimist, en Maria Lefebure (°Anderlecht 1924). Zij hadden twee dochters, Yolande Madeleine (°Lot 1950) en Solange (°Lot 1953).

Na de sluiting van het café opende het echtpaar Oscar Derick (°Alseberg 1899) en Elisabeth (Alice) Heerins (°Dworp 1900) er een kruidenierswinkel, met verse groenten en lekkere ijsroom. Het gezin kreeg 2 kinderen: Sebastiaan Georges (°Dworp 1921) en Coleta Maria (°Lot 1937).

62 "Op 't Sint-Anneke"

In het derde huis van links was de herberg "Op 't Sint-Anneke" gevestigd.

Halfweg de Jozef Springaelstraat, vroeger ook Sint-Anneke genoemd, stond het café van Jan Baptist - "Tist" in de volksmond- Ruykens (°Beersel 1888) en zijn echtgenote Petronella - Nette - Vannerom (°Dworp 1888). Het echtpaar bleef kinderloos. Na enkele jaren besloten Tist en Nette een nieuw café te bouwen in de Dworpsestraat: zie plan nr. 64. Verder in het artikel komen we op dit café terug.

12

63 Herberg van echtgenoten Springael - Wets

De eerste uitbaters van dit café, waarvan we de naam niet konden achterhalen, waren Frans Springael (°Dworp 1862), alias "Susse Van Relle", en zijn echtgenote Petronella Wets (°Dworp 1861).

Frans was schrijnwerker van beroep, maar voorzag zijn gezin met een bijkomend inkomen door het maken van doodskisten. In de

Doodsprentje van Petronella Wets.

De verdiensten dergenen die voor de opvoeding hunner kinderen zullen gezorgd hebben, zullen groot zijn bij den Heer. (H. Hieron)

†

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER
Petronella WETS
WEDUWE VAN
Frans SPRINGAEL

geboren te Dworp, den 20 October 1861, en godvruchtig overleden te Loth, den 20 December 1932, na eene pijnlijke ziekte, gesterkt door de Sacramenten onzer Moeder de H. Kerk.

De plechtige lijkdienst, gevolgd van de begrafenis op het gemeentekerkhof van Loth, heeft plaats in de parochiekerk Sint-Jozef, te Loth, Zaterdag 24 December, te 10 uur.

God roept mij tot zich, maar mijne liefde voor U sterft niet; ik zal U beminnen in den Hemel, gelijk ik U op aarde bemind heb. (H. J. Berchmans.)

Mijne kinderen, vergeet mijne zuchten niet; denkt aan mijn lijden en aan de zorgen die ik voor U gehad heb. (H. Joan. Chrysost.)

Wat zoete vertroosting voor eene moeder, in het uur der dood te mogen denken, dat zij behoorlijk al hare plichten heeft volbracht, en sterft, bijgestaan door den troost van haren godsdienst, omringd van hare kinderen die haar allen evenzeer beweenen, omdat zij weten dat zij er allen gelijkelijk van bemind werden. (Fénelon.)

Heer, Jezus, geef haar de eeuwige rust!
Jezus, Maria, Jozef!

Drukk. H. WALSCHOT. Kesterbeek, 791

Bestuur van voetbalclub Lot Sportief.

1. Karel Hordies
2. Jean Lissens
3. Gustaaf Elsoucht
(Staaf Neus)
4. Frans Declerk
5. Frans Lissens
6. Jean Sammels
7. Jean Justaert
8. Ernest Destrijker
9. Albert Vergauwen
10. ?
11. Leopold Lissens
12. ?
13. Jozef Vandeneynnden

gang naast het café stonden enkele exemplaren tentoongesteld. Het echtpaar had 4 kinderen: Frans (°Dworp 1884), Guillaume (°Dworp 1889), Jan Frans (°Dworp 1895) en Joanna Maria (°Dworp 1898).

Jan Frans huwde met Maria Adela Heymans (°Sint-Pieters-Leeuw 1897). Hij volgde zijn vader op als kistenmaker en begon een begrafenisonderneming elders in de Dworpsestraat (nu het huis van begrafenisondernemer Wim Vanderlinden). Het echtpaar bleef kinderloos.

De volgende uitbaters waren Frans Bellemans (°Sint-Pieters-Leeuw 1902), ijzerdraaijer, en zijn echtgenote Eugenie Van Isterbeek (°Sint-Pieters-Leeuw 1903). Zij bleven kinderloos. Ze woonden er van 1934 tot 1941. Het café had als naam "In 't voetballokaal": het was het eerste lokaal van voetbalploeg F.C. Lot en later ook dat van de veteranenploeg. Na de echtgenoten Bellemans werd er geen café meer gehouden.

Enkele jaren later opende apotheker Joseph-Leo Van Leke (°Middelkerke 1910), gehuwd met Magdalena Bernaert (°Middelkerke 1912), een apotheek in het huis. Mevrouw Van Acker, echtgenote van Renaat van Elslande, nam in 1945 de zaak over voor een tweetal jaar. De apotheek verhuisde vanaf 1947 richting Zenne, in dat gebouw kwam later een kledingzaak, "Roodkapje" (De PADT - Reygaerts, later de echtgenoten Petit) Dworpsestraat nr 104.

Als laatste bewoners van het café vermelden we Georges Derick en zijn echtgenote Cristina Cowé. Georges had jarenlang een melkronde en verkocht ook zuivelprodukten.

Staan vlnr.:
 Jozef Vanderstricht
 J.B. Blyweert
 Guillaume Verstreken
 Gossotte (?)
 Jules Pillet
Midden vlnr.:
 Fons Blyweert
 xxx Segers
 Henri Wouters (Koes-
 jeer)
Zittend vlnr.:
 Jozef Blyweert (Jef van
 Pong)
 Jean Sammels
 Piet Ficherolle
 Philip Appel (Den Bot)
 Felix Stainier

F.C. Lothuis uit 1922.

64 Lokaal van "Voetbalclub Lothois"

We komen terug bij de eerste eigenaars van herberg nr. 62, nl. Jan Baptist Ruykens en Antonia Vannerom. Hun nieuw café werd het lokaal van "Voetbalclub Lothois", met de kleuren rood en blauw.

Een vroegere buurvrouw vertelde ons volgende anekdote.

"Tist had één grote wens: in het bezit komen van een sprekende ekster. Enkele stamgasten waren bereid er een te vangen. Tist, overgelukkig, spaarde tijd noch moeite om een hok te maken. Op een avond werd de lang begeerde vogel in een mooi korfje binnengebracht. Vol spanning opende de waard het korfje en riep met zachte stem "Anneke, Anneke" -in onze streek heeft de ekster als bijnaam "anneke". Tist deed het deksel verder opende en streelde het beestje maar...voelde onmiddellijk dat er iets niet pluis was. De grapjassen hadden een biet volgeprikkt met zwarte en witte pluimen. Tist was in de luren gelegd! Het zorgde wel voor een geweldige lachbeurt bij de aanwezige klanten."

Als weduwe heeft Nette nog een mutsenwinkel uitgebaat naast café nr. 31 "In 't Capsulleke", gelegen in de Stationsstraat.

"Ba de Vleeg" (64)

De volgende uitbaters waren Ernest Destrycker (°Dworp-1904) en Zulma Vannerom (°Dworp 1905)

Ernest was een vliegensvlugge doelwachter, vandaar de naam van het café in de Volksmond.

Na hen stonden Joannes Jacobus Sermon (°Sint-Pieters-Leeuw 1909) en zijn echtgenote Filomena Justaert (°Dworp 1913) achter de toeg. We vinden -in een volgend artikel- Filomena nog terug als herbergierster in Kesterbeek.

"Café Sporting" (64)

Werd uitgebaat door Jean Lefebure (°Dworp 1901) en Maria Demol (°Dworp 1900).

Hun dochter Thérèse Lefebure (°Huizingen 1930), gehuwd met ex-wielrenner François Springael, alias Moef, (°Lot 1928), zette de zaak verder.

Over Frans SPRINGAEL als wielrenner, volgend relaas:

"In 1946, vlak na de oorlog zijn er in de Zennevallei enkele uitzonderlijk begaafde wielrenners bij de beroepsrenners aan het werk met ondermeer René Walschot, Elias Walckiers, Jan Engels en Désiré Keteleer. Frans Springael is 18 jaar. Zijn vader is de verzorger van René Walschot. Wat verderop in de straat woont Elias Walckiers. Als zijn vader hem een fiets monteert zijn alle elementen verzameld om "coureur" te worden.

Frans Springael in actie tijdens een wielervedstrijd aan het station in Lot.

Boven: groep rond René Walschot in café Sporting.

Onder: Aan de toeg in café Sporting - Jean Lefebure, Marie Thérèse Lefebure en Frans Springael (Suske Moef).

1. Maria (echtg. Marc Bordo)
2. Maria van Theas (alias)
3. Maria Demol
4. ?
5. Caroline (echtg nr.9)
6. René Walschot (wielrenner)
7. en 8.?
9. Jozef Springael (de luute)
10. ?
11. Elias Walckiers (wielrenner)
12. Georges Derick
13. Irène Leunens
14. Maurice Wauters
15. en 16.?
17. Marie Thérèse Lefebure
18. Frans Springael
19. en 20.?
21. Jozef Leunens
22. Agnes Leunens
23. ?

Het eerste jaar zijn er wel een reeks ereplaatsen maar geen overwinning. In 1948 is het zover. In Ruisbroek wint Frans zijn eerste koers. Het enthousiasme laait hoog op. Dat jaar wint hij nog 10 andere koersen en wordt hij kampioen van Brabant bij de nieuwelingen. In het kampioenschap van België presteert hij goed en wordt twaalfde op 102 vertrekkers.

De overstap naar de liefhebbers is wennen want het eerste seizoen zijn er geen overwinningen. Het tweede seizoen, in 1950 wordt hij opnieuw kampioen van Brabant. Frans is als liefhebber verplicht om, 's morgens vroeg vóór de werkuren, te trainen. 60 à 70 kilometer afmaken en dan gaan werken, een lastige bedoening.

In 1950 moet hij van zijn club naar de onafhankelijken. Die koersen zijn veel zwaarder. 150 à 200 kilometer afleggen vraagt een intensieve voorbereiding. Het bleef bij enkele wedstrijden".

De volgende uitbaters waren Guillaume Van Bockrijk (°Ruisbroek 1913) en Joanna Michiels (°Dworp 1909). Hun zoon Louis Guillaume Jean werd geboren te Ruisbroek in 1935.

Na hen kwamen Frans Vanderrusten (°Huizingen 1912) en Louisa Jacobs (°Dworp 1916). Zij hadden één dochter, Arlette Catherine (°Lot 1943).

Als laatste uitbaters vermelden we het echtpaar Marcel Springael (°Lot 1930) en Christine Devillé (°Huizingen 1932). Het café werd definitief gesloten in 1975.

65 "Ba Staaf oît de waa"

De twee prachtige oude foto's uit de vroege jaren 1900, tonen ons een herberg ingericht langs de straatkant van een oude hoeve midden in een weide, daar waar zich nu de Petrus Dewildestraat bevindt.

Hier woonde Gustaaf De Belder (°Bruinkasteel 1864)- we ver-

Boven: de Dworpsestraat begin jaren 1900, links "bij Staaf oît de waa".

Hiernaast:
 Familiefoto uit 1912.
 Vlnr.: Elisabeth (Alice)
 Heerins, Leopold
 en Elisabeth Debelder
 (kinderen van)
 Gustaaf De Belder (in
 witte hemdsmouwen).
 Het kind is Viktor zoon
 van Colette Debelder.
 (Het jongetje links
 is onbekend).

moeden dat Braine-le-Château bedoeld is-, een magazijniersgast, samen met zijn echtgenote Anna Maria Dammans (°Dworp 1864), herbergierster. Het gezin telde 5 kinderen: Alexander (°Dworp 1888), Coleta (°Dworp 1890), Marie Catherine (°Dworp 1892), Leopold (°Dworp 1894) en Elisabeth (°Dworp 1896).

Achter het huis, op de koer, konden de stamgasten zich amuseren met het "kegelspel". De bol rolde in een houten goot, aan het uiteinde stonden kegels opgesteld. De opvolger van dit spel noemen wij nu "bowling", het kegelen op Amerikaanse wijze.

In die "goede oude tijd" waren er altijd mensen te vinden om anderen aan het lachen te brengen. In onze tweede anekdote speelt een ekster terug de hoofdrol.

Op de nok van het huis zag men regelmatig een ekster zitten. De hele tijd hoorde men het klappen van die vogel. Al vlug vonden grapjassen een verklaring voor dit geluid: "Komt ee nie binnen, ee és 't bee zeur". Van reclame gesproken! Maar als het bier "zuur" was bleef er nog altijd het geestrijk vocht over. In die tijd gingen vooral de mannen een scheut of een halve scheut jenever drinken.

66 "Ba den délégué"

Enkele stappen verder zijn we "Ba den délégué" - nu kapsalon Josiane.

De uitbaters waren Louis Dammans (°Dworp 1902) en Maria Louise Demol (°Dworp 1925). Hun enige dochter Anna Paulina (°Dworp 1925) was getrouwd met Jan Debelder, toneelspeler en regisseur bij "Lustig en Vrij". Ze overleed enkele jaren na haar huwelijk.

Het café werd overgenomen door Pierre De Sadeleir (°Huizingen 1922) en Maria Marguerite Boon (°Dworp 1921). Ze hadden één zoon, Eduard Julien (°1952).

Lustig en vrij, anno 1935.

Onderste rij vlnr.
Jozef Michiels
Emiel Hordies
Gustaaf Debelder
Karel Stubbe
Guillaume Loux
Pierre Debognies
Nicolaas Crayer
Jean Michiels

Middelste rij vlnr:
Edouard Michiels
Jozef Vangils
Jeannette Dekegel
Jeanne Devoghel
Jeanne Dekegel
Louise Destroyer
Marie Devillé
Georges Debelder

Bovenste rij vlnr.
Leopold Debelder
Alexander Debelder
Maurice Kellaert
Jules Hordies
Pierre Osselaer
Karel Hordies
Henri Pillet

67 "Alcazar" ook genoemd "Ba Vorke"

In 1919 werd dit pand aangekocht door Joseph Merckx (zoon van de zogenaamde Vorke); deze werd geboren te Halle in 1888 en huwde met Anna Catharina Desmet (°Sint-Pieters-Leeuw 1892). Het gezin telde 4 kinderen: André Albert (°Dworp 1915), Guillaume (°Dworp 1922), Maria Magdalena (°Dworp 1924) en Jan Baptist (°Lot 1930).

Behalve herbergier was Vorke ook kolenhandelaar. Achter het café was een zaal waar men tijdens de kermis lustig

kon dansen op de tonen van een orgel. De toneelkring "Lustig en Vrij", in 1925 gesticht in de herberg "Au Bombardon" (zie "En het dorp zal duren" nr. 24, blz.18), nam enkele jaren later haar intrek in zaal "Alcazar". In 1935 werd er gestart met een toneelgroep voor jeugdige spelers, "Hoop op de toekomst".

Albert, de oudste zoon, volgde zijn vader op. Hij huwde met Marie Henriette Hanssens (°Halle 1915). Het echtpaar kreeg één zoon, Guillaume alias Gilbert (°Lot 1947).

Hier was ook het lokaal van de "Klub Dertien".

De 13 mannen droegen een zwart kostuum, een witte sjaal en een hoge zwarte hoed ("chapeau buse"). Zo getooid namen ze

Lustig en vrij bij de opvoering van: "Blijf zitten waar je zit".

deel aan kermissen en stoeten. Ze speelden ook voetbal, te oordelen naar de foto waarover we beschikken.

In deze herberg was ook een reisclub gevestigd, met de bijzondere naam "Au revoir et merci." Het reglement is een echte parel van "Art deco". Voor de volledigheid drukken we hier de 14 artikelen van het reglement af.

Ieder jaar werd er een busuitstap georganiseerd, meestal naar Luxemburg of Duitsland.

De volgende uitbater was Alberts broer Jan, gehuwd met Lucienne Van Diest (°Oudenaken 1934). Dit echtpaar kreeg 4 kinderen, 2 meisjes en 2 jongens.

De zaak is nu gesloten.

Groepsfoto van de club 13.

1. Rigobert Fredo
2. Edouard Michiels
3. Guillaume Hanssens
4. Jozef Michiels
5. Leopold Leunens
6. Jean Devillé
7. Jean Luyckx

8. Henri Garcet
9. Georges Debelder
10. Xavier Lievens
11. Albert Merckx
12. Victor Brancaert
13. Victor Debognies

GEMEENTE LOTH

MAATSCHAPPIJ DER VROOLIJKE REIZIGERS "AU REVOIR ET MERCI."

REGLEMENT

Art. I: Deze maatschappij is ingesluit onder de naam van "De vroolijke reizigers" op 21 October 1892.

Art. II: De doel der maatschappij is gewandeld bij den Haag, tevens tevens in een of meer plaatsen van den Coast te Londen.

Art. III: Het kenmerk der maatschappij bestaat uit: 1. Vroolijke, 2. Sieraden, 3. Schakel van de 1. Koningin.

Art. IV: De Koningin is de naam van de maatschappij en de naam van de maatschappij is de naam van de maatschappij.

Art. V: De maatschappij heeft een doel van de maatschappij.

Art. VI: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. VII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. VIII: Het kenmerk der maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. IX: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. X: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XI: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XIII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XIV: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XV: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XVI: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XVII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XVIII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XIX: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XX: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXI: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXIII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXIV: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXV: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXVI: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXVII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXVIII: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXIX: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Art. XXX: De maatschappij is een maatschappij van de maatschappij.

Oude gedrukt en opgenomen te Loth, den 21 November 1892

De Schrijver, De Voorzitter, De Secretaris, De Koningin

Reglement van de maatschappij: "Au Revoir et Merci".

- Art I: Deze á ftschappij is ingericht onder den naam van "Au revoir et Merci".
- Art II: De zetel der maatschappij is gevestigd bij den Heer Merckx Joseph, herbergier aan den Carré te Loth.
- Art III: Het komiteit der maatschappij bestaat uit: I voorzitter, I sekretaris, I schatbewaarder I kommissaris.
- Art IV: De Komissie is genoemd voor een jaar. Bij elke vernieuwing zijn al de leden verplicht tegenwoordig te zijn, op boete van I frank.
- Art V: De maatschappij heeft voor doel jaarlijksch eene binnenlandsche reis te doen.
- Art VI: De commissie beslist over het het opvoeren der reis op boete van 2,25 frank % voor deze die geen deel neemt aan de reis.
- Art VII: De inleg is wekelijks bepaald op I fr per lid. De leden die nalaten te storten, worden gestraft met eene boete van 25 centiemen.
- Art VIII: Niet tegenstaande de voorwaarde vermeld in vorig art. heeft ieder lid het recht te storten naar zijn goeddunkens, maar telkens moet de som altijd I frank zijn.
- Art IX: De inzet moet geschieden elken zondag en moet in de Kas gestort zijn om I uur en half, stipt van den middag waarop de lichtung zal plaats hebben.
- Art X: De drie maandelijksche vergaderingen hebben plaats den 2de zondag der maanden Januarie, April, Juli, en October om 2 uren stipt van den namiddag. De afwezigen worden gestraft met eene boete van I fr; tenzij in geval van ziekte of gedwongen arbeid. Zaak waarover de commissie nog zal beslissen.
- Art XI: De schatbewaarder is verplicht 's Zondaags om I fi uur juist de kas te lichten; op straf van 0,25 fr. In geval van ziekte of gedwongen arbeid zal hij drij Kommissaris doen verwittigen opdat deze gelast weze zijne plaats te vervangen.
- Art XII: De jaargang der maatschappij begint den eersten zondag na de reis. Degene die zouden willen deelnemen aan de maatschappij na de jaarlijksche inschrijving zullen verplicht zijn I fr inkomgeld te betalen en daarbij zijn achtergestelde verheffen volgens de gesteltenis der kas mits goedkeuring de Kommissie.
- Art XIII: In geval van ziekte of gedwongen arbeid, op den dag wanneer de reis zal geschieden, zal met goedkeuring der Kommissie, het gestorte geld terug gegeven worden aan het lid dat in zulk geval bevindt, wel te verstaan zonder interest. Geen lid kan zijn inleg terugeischen tenzij het genoodzaakt is eene andere gemeente te moeten bewonen, of bij inlijving van den militiedienst.
- Art XIV: Bij het afsterven van een lid zal het gestorte geld aan de eerste erfgenamen terug gegeven worden, tenzij een naast bestaande bloedverwant zijn deelnemend opvolger wordt.
- Art XV: Het getal leden der maatschappij is bepaald op 33 man en de maatschappij blijft zonder schulden zoolang er 4 leden blijven.
- Art XVI: De maatschappij heeft het recht, in tijd van noodzaakelijkheid en omstandigheden bij het Reglement artikels bij te voegen.

Aldus gedaan en opgemaakt te Loth, den 28 November 1927

"Het Komiteit"

De sekretaris, Osselaer	De kommissaris, Van Vlierberghen	De schatbewaarder, Merckx Joseph	De voorzitter, Vanden Eynde	burgemeester, Huysmans
----------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	--------------------------------	---------------------------

Tekst van het reglement van de maatschappij: "Au Revoir et Merci".

Café Alcazar.

68 "Ba den Bergbeklimmer"

Elias Walckiers (°Dilbeek 1921) en zijn vrouw Louise Van Dessel (°Anderlecht 1921) begonnen hun eerste café in in de Dworpsstraat (zie nr. 70 op het plan), en dit op vraag van bierhandelaar Braillard uit Ruisbroek.

Herberg in de bergbeklimmer.

Elias Walckiers en zijn vrouw Louise Van Dessel tijdens de receptie van hun gouden jubileum.

In 1956 openden ze enkele huizen verder (richting centrum) een nieuw café, in het huis waar tot op het einde van de tweede wereldoorlog een Adolphe Delhaize gevestigd was. Deze Delhaize werd uitgebaat door Franciskus Petrus Josephus Callebout (°Dworp 1879) en zijn echtgenote Hortense Ghislain Françeus (°Geraardsbergen 1880). Het gezin telde drie kinderen: Catharina (°Dworp 1910), Joanna (°Dworp 1914) en Cyriel Edouard (°Dworp 1919).

Onze merkwaardige Lottenaar en ex-wielrenner komt in een afzonderlijk artikel ruim aan bod.

Op 4 februari 2004 is Elias begonnen aan zijn laatste klim op de berg naar het hiernamaals.

69 "Ba Toinke" of "Bij Nette van Trees Velders" (Theresia Devijlder)

Antoine Swaelens, meubelmaker van beroep, werd geboren te Ukkel in 1877. Zijn vrouw Catherine Decocq (°Dworp 1882) schonk hem twee kinderen: Jan Baptist (°Dworp 1911) en Margareta Maria (°Dworp 1920).

Het echtpaar hield het café open van 1929 tot 1945. Daarna kreeg het huis een andere bestemming en werd het een paardenslagerij. De slagerij werd uitgebaat door Guillaume (°Halle 1899) (alias "Lomme de Slèger") en zijn echtgenote Louise Borremans (°Sint-Pieters-Leeuw 1901). Zij hadden één zoon, Jan Baptist (°Lot 1929). In zijn vrije tijd speelde Guillaume het kaatsspel. De wedstrijden vonden plaats in de Kerkstraat in Lot.

Van 1951 tot 1957 werd het terug een café, nu met een nieuwe naam: "De Volksvriend".

Ferdinand Vanderrusten (°Dworp 1908) en Veronique Marie Brey-naert (°Lembeek 1913) waren de nieuwe uitbaters. Het gezin

Café de Volksvriend.

(°Dworp 1914) en Jeanne Devillé (°Dworp 1920) en Pieter Wittebol (° Lot 1928) en Gilberte Hublau (°Buizingen 1929). De herberg was al die tijd eigendom van brouwer-biersteker Hubert Van Roy uit Kesterbeek-Lot.

70 "Ba Schuppe Zot"

De Grote Prijs Walckiers snelt voorbij aan het café "Ba Schuppe Zot".

Frans Lancelot (°Dworp 1886) was van beroep "archiviste" (archivaris), maar als goede huisvader zorgde hij ervoor dat er wat meer brood op de plank kwam. In zijn café oefende hij een tweede beroep uit, hij was namelijk fotograaf. Op vraag van de mensen maakte hij pasfoto's en kwaliteitskiekjes van kinderen. Zijn echtgenote Johanna Adela Vandergucht (°Dworp 1893) schonk hem 2 kinderen: Louisa Alice (°Dworp 1921) en Jules (°Lot 1927).

telde 4 kinderen: Jenny Julienne (°Lot 1934), Victor Jean (°Elsene 1937), Hugo Ferdinand (°Lot 1942) en Hilda (°Lot 1946).

Verschillende uitbaters volgden elkaar op: Frans Denayer (°Dworp 1919) en zijn echtgenote Rosalie Jacobs (°Dworp 1921), Victor Debognies

(°Dworp 1886), was van beroep "archiviste" (archivaris), maar als goede huisvader zorgde hij ervoor dat er wat meer brood op de plank kwam. In zijn café oefende hij een tweede beroep uit, hij was namelijk fotograaf. Op vraag van de mensen maakte hij pasfoto's en kwaliteitskiekjes van kinderen. Zijn echtgenote Johanna

---

Na de familie Lancelot kwam er in de plaats van de herberg een winkel van confectie en witgoed, bij "Fredo".

Maar in mei 1950 openden Elias Walckiers en zijn echtgenote Louise hier hun eerste café. Toen ze in 1956 naar de herberg "*Ba den bergbeklimmer*" verhuisden werd het café gesloten. Later werd het huis verbouwd tot drogisterij "*In de Regenboog*" en uitgebaat door het echtpaar E. Braeckmans-Michiels.

We steken nu de Dworpsestraat over en belanden bij:

71 Het "Boerinneke"

Dit café werd uitgebaat door Michel Heymans (°Sint-Pieters-Leeuw 1895), meester-gast, en zijn echtgenote Catherine Vander Gucht (°Sint- Kwintens-Lennik 1895). Uit dit huwelijk werden 2 kinderen geboren: René (°Sint-Pieters-Leeuw 1921) en Elza Emma (°Lot 1929).

Na hen waren Jean Wery (°Lembeek 1916) en Anna Bellens (°Dworp 1926) de eersten in een reeks van opeenvolgende uitbaters.

In de volksmond kreeg het café de naam "*Ba den Ollander*".

Eigenares Elza Heymans opende vervolgens een kruidenierswinkel. ("*Centra*"). Zij werd opgevolgd door haar zoon Luc Garcet. De zaak heet nu "*Prima*".

We eindigen onze tocht in de Goutstouwersstraat, in de "*Carré*".

Rechtover de Goutstouwersstraat, waar nu de specerijenwinkel is gevestigd, stond de herberg "*In 't Boerrinneke*". Het huis links (met de schotelantenne) in de Goutstouwersstraat was de herberg "*Bij Maurice Kadi*".

72 "Ba Maurice Kadi"

Désiré Maurits Hemmeryckx (°Huizingen 1909) en zijn echtgenote Seraphine Dossé (°Beersel 1912) waren de eerste uitbaters van dit café. Het echtpaar kreeg drie kinderen: Hélène, Arlette en Gilbert. Arlette had nog lang een kapsalon over de Vaart, in de Stationsstraat.

Daarna volgden Julien Scheut (°Dworp 1920) en zijn vrouw Julia De Broyer (°Sint-Pieters-Leeuw 1923). Zij hadden twee dochters, Anny (°Lot 1944) en Lisette (°Lot 1944). Beide meisjes speelden regelmatig akkordeon in het café.

De volgende uitbaters waren de ouders van Benny Michiels, die nog optreedt als zanger.

Na hen hielden nog verschillenden de herberg open. Het café is nu gesloten.

73 "In de Zwarte Keupper"

Huwelijksfoto van Joseph Van Den Eynde en Martha Brichau.

De naam van de herberg verwijst naar een duivenlokaal.

Hier woonden Joseph Van Den Eynde (°Anderlecht 1899), zijn echtgenote Martha Brichau (°Halle 1909) en hun 4 kinderen: Jeanne (°Lot 1932), Albert (°Lot 1935), Yvonne (°Lot 1937) en Françoise (°Lot 1945). Het echtpaar laafde er de dorstigen van 1932 tot 1964, vooral met geuze en stout. In die periode was er nog echt gemeenschapsleven. Het café was de plaats bij uitstek voor het volksvermaak.

In de "Karrei" gebeurde er altijd iets. Één van die voorvallen leidt ons naar de volgende anekdote.

Sommige vrouwen hadden de gewoonte "In de zwarte keupper" het nuttige aan het aangename te paren. Ze kwamen er hun dagelijkse portie aardappelen schillen. Ondertussen werd er een stevige pint gedronken!

Maar soms liep er ook iets mis. Een "vlijtige" huisvrouw zette in de late namiddag de kookpot op het vuur en liet de hutsepot met wortelen, uien en aardappelen zachtjes sudderen. "Eventjes heen

Twee gelegenheidsfoto's aan "In de Zwarte Keupper". Links de herberg en rechts het winkelkje".

en terug naar het café", dacht ze. Jammer, maar ze vergat de tijd. Haar echtgenoot kwam thuis en vond de aangebrande maaltijd. Razend nam hij de kookpot, holde naar "de zwarte keupper" en gooide de kookpot naar binnen met de woorden: "Frét o musse-koppe mo zélf op".

We eindigen ons artikel met het liedje van Pierre Debognies uit 1953, waar hij in zijn eigen woorden de vroegere volkse sfeer van de "Karrei" deed herleven. Pierre is onlangs overleden, maar- waar hij ook is- hij zal zeker uit volle borst meezingen met "Baaj ons in de Karrei".

BAAJ ONS IN DE KARREI

Doê és eeverans ne klaainen oek
 In ons schoên Bêlgeland
 't Stôï ni in den almenak van Snoek
 Mo 't és doe toch plezant
 Al rait doe ginnen tram verbaa
 Al és doe ginnen schoênen teejôiter
 W' émme doe toch en poemp of draa
 Ên we kraaige doe giên oêg wôiter.

(refrein)

Baaj ons in de Karrei
 És 't alle dôge prei
 As ge 't ni geluûft vrôg mo on de kadeikes

Of doe plezeer és in dei stammeneikes
 't És wôr doê és van taait
 Wél ne ki strôitlawaaít
 Mo as ge dei stoête doe en békke ként
 Zédde da rap gewént.

Ze nôme de Goutstouwerswaaik
 Et raaik kotteer van Lot
 Bekanst eederiên érm of raaik
 Woent in zain aaige kot
 Alle sporte zén doê ba d'and
 Dèùvesjappers, koerèùrs, sikliste
 Vissers én zweummers allerand
 Zélfs loêpers én gooi voetballiste.

Mét de jôrlekse braderee
 És de Karrei in fiêst
 Wél ondertteuzet fléskes bee
 Geive dên uile giêst
 We pakke 't lêve gelak as't komt
 Ve wee moote waale ons zjeneire
 les zat zaain dad' és giên affront
 De baa da's neus vé de lammeire.

Slotrefrein
 Én as we noe den eimel gôin
 én we ve Sinte Pieter stôin
 Zal daa méns ni vrôge van woê da we komme
 Ei zal da wél dirékt zéng jan verdomme
 Mo zoelank as da waale bestôin
 Zal de Karrei ni vergôin
 W' ùffe ons geloske én roope Santei
 Vee van onze Karrei.

(melodie: "Onder de Lôkebrug" of "Sous les ponts de Paris")

BRONNEN

1. "Ons Heem"- jaargang 28, 1964 - nr.6 Slachtmaand
 Artikel van Jos Vosselmans, gemeentearchivaris Kalmthout
2. "Eigen Schoon" 1965 - Brusselse Folklore, blz 92
3. Gemeentearchief Beersel: Bevolkingsregisters

Een ronderenner in Lot

MARC DESMEDT

In het nummer 19 (juli-september 2003) van "En het dorp zal duren..." had Jan Brassine het over bekende wielrenners uit onze gemeente.

In Lot zat er nog een klepper, Elias Walckiers, die we in dit nummer aan de galerij van de bekende Beerselse sportmannen willen toevoegen.

In de periode tussen de grote oorlogen wordt de wielersport een volwaardige "populaire" massasport. Tot in de kleinste dorpen worden wielclubs opgericht. Hun voornaamste bestaansreden is het organiseren van wielervedstrijden om zodoende jonge mannen uit de buurt aan te zetten het als "coureur" eens te proberen. Misschien zou er in eigen omgeving wel eens een groot talent ontdekt worden, waar de supporters al die tijd naar snakken. Zo'n kampioen zou dan naam en faam voor de club betekenen.

De lokale koersen worden gereden op een gesloten omloop, bij wijze van spreken "rond de kerktoren". Op die manier kunnen de supporters hun "cracks" tientallen keren zien voorbijrazen. En de cafébazen steunen, want tussen twee ronden in is de babbel aan de toog een noodzakelijke verpozing.

Zo gaat het ook in Kesterbeek.

In maart 1923 richt een groep enthousiastelingen de wielclub "De Vroolijke Bergbeklimmers" op.

Een erg toepasselijke naam, die ons niet verwondert en zeker geen hilariteit hoeft op te wekken. Vooral als men zich realiseert dat onze streek met "bergen" bezaaid ligt.

De Alseberg, Beerselberg, Menisberg, Lakenberg, Sollenberg, Jeruzalemborg en niet in het minst, al geeft de naam niet helemaal een bergachtige indruk, de Bruineput, zijn stuk voor stuk kuitenbijters van jewelste.

Alle "groten" van de streek zijn er aangesloten. Jan Debusscher en Jef Debremaeker uit Dworp, Ferdinand Demol uit Beersel en vooral Belgisch kampioen Jef Wauters uit Huizingen.

In 1936 is de club gevestigd in de herberg bij Van Diest aan de Beerselstraat 786 in Kesterbeek, later de herberg "In de goeden hoek" bij Henri Garcet. Er zijn (nu) een dertigtal actieve supporters. Burgemeester Arthur Debelder is voorzitter, Jozef Vandervelde is schrijver en stichtend lid Maurits Wauters is schatbewaarder. In deze periode begint het verhaal van Elias Walckiers.

Elias WALCKIERS (Dilbeek 1921 - Lot 2004)

Elias "Leas" Walckiers.

Elias Walckiers is geboren in Dilbeek op 21 oktober 1921. Hij is de zoon van Jozef Walckiers en Marie De Pue. In 1925 komt het gezin naar Huizingen wonen op de Sollenberg. Als 15-jarige debuteert hij en is vrijwel onmiddellijk de smaakmaker van de koers. In 1937 behaalt hij 18 prijzen, waaronder twee eerste plaatsen,

telkens in wedstrijden in Lembeek. De supporters zien in "Leas", zo noemen ze hun jonge "coureur", een toekomstige kampioen. Ze steunen hem en geven hem materiele hulp. Hij krijgt twee nieuwe wielen met houten velg. 1938 is het jaar van de doorbraak. Hij behaalt niet minder dan 17 palmen en 9 tweede plaatsen. Opmerkelijk, want Elias is geen spurter. Hij is wel een echte krachtpatser en wint meestal na tal van demarrages, die zo fel zijn dat er maar enkelen aan kunnen weerstaan. Wanneer de aankomst boven op een "berg" ligt, gaat het nog gemakkelijker want Elias is een geboren klimmer.

Op de Lakenberg tijdens de Grote Prijs Walckiers. Elias is de derde van links.

<p>SPORTMANNEN, voor U past</p> <p><i>Het Algemeen Nieuws</i></p> <p><i>Sportwereld</i></p> <p>met zijn snelle berichtgeving over alle sportgebeurtenissen</p> <p>Verkrijgbaar bij alle dagbladverkoopers</p> <p>Prijs : 60 centiem</p> <p>Elias WALCKIERS</p>	<p style="text-align: right;">PRIJS : EEN FRANK</p> <p>Dit programma wordt verkocht ten bate van WINTERHULP</p> <p style="text-align: center;">GEMEENTE LOT ZONDAG 9 AUGUSTUS 1942</p> <p style="text-align: center;">1ste Groote Prijs Elias Walckiers</p> <p style="text-align: center;">7.000 frank-prijzen en talrijke Premien</p> <p style="text-align: center;">100 kilometer in gesloten omloop of 30 ronden van 3 kilometer 500 voor Beroepsrenners B</p> <p>ALS-VOORSPEL :</p> <p style="text-align: center;">Groote Juniors Koers</p> <p style="text-align: center;">met 1.500 frank Prijzen 50 kilometer of 15 ronden</p> <p>ingericht door het plaatselijk Comité ten voordeele van WINTERHULP-LOT, met de medewerking van het dagblad <i>Het Algemeen Nieuws-Sportwereld</i></p>
---	--

Al van bij de nieuwelingen wordt hij uitgeroepen tot de "koning van de Zennevallei". Hij behaalt 22 overwinningen waarvan 2 in de spurt, maar dan wel op het einde van een beklimming. Net nu het grote werk binnen bereik ligt is er plots oorlog .... In het begin van de oorlog wordt er nog slechts sporadisch gekoerst. In 1940 neemt Elias deel aan 5 wedstrijden, waarvan hij er 4 wint en éénmaal derde eindigt. In augustus 1942 wordt de 1ste Grote prijs Walckiers ingericht voor "onafhankelijken B". De verkoop van de programmablaadjes is "ten bate" van Winterhulp. Désiré Keteleer uit Anderlecht wint.

Programmablaadje van de eerste "Grote Prijs Elias Walckiers". Er zouden er in totaal drie georganiseerd worden.

Uit de beginperiode bij de beroepsrenners. Links: René Walschot, midden: Goossens en rechts: Elias.

Walckiers wordt naar de vliegtuigfabriek van Opel in Russelheim an Main in Duitsland gedeporteerd. Hij kan met een smoes over een vermeende doodzieke vader de Duitse overheid overhalen hem naar België te laten terugkeren. Eenmaal terug duikt hij onder tot het einde van de oorlog. Nadien moet hij zijn legerdienst afwerken, eerst in het Engelse leger en nadien in het Belgische. Die duurt 13 maanden omdat Elias een extra maand blijft om als muzikant de gouden bruiloft van de ouders van zijn majoor op te luisteren. Elias is immers muzikant bij de fanfare Sint-Jozef van Kesterbeek en speelt er saxofoon en klarinet. Hij verliest zo vier kostbare jaren.

Hij trouwt in mei 1946, enkele dagen na zijn terugkeer uit het leger, met Louise Van Dessel, geboren in Anderlecht op 3 januari 1924. Er komt al snel een kindje dat tot overmaat van ramp sterft. Omdat de dokter een nieuwe zwangerschap afraadt blijft het echtpaar kinderloos.

Leas is 26 wanneer opnieuw aan fietsen mag gedacht worden.

In 1947 rijdt hij bij de "onafhankelijken" en behaalt enkele ereplaatsen. De 18de plaats in de Ronde van België is er één van en er zou zeker een kopplaats ingezeten hebben, mocht hij gespaard gebleven zijn van tegenslag. Het levert hem wel een aanbod op van de wielerploeg ROCHET en meteen kan hij overstappen naar de beroepsrenners. Hij voelt zich eindelijk bevrijd. Hij draagt een blauwe trui met witte letters en een witte ster op iedere mouw. Het seizoen 1948 wil hij volledig afstemmen op de "harde" koersen. De zesdaagsen laat hij links liggen. De voorjaarskoersen ook, het zijn "zijn" koersen niet.

In de grote prijs van de Ardennen, einde april, levert hij toch al een knalprestatie. Er zijn 15 renners aan de start van een wedstrijd over 215 km. Hij wordt derde op 40' van de winnaar Gaston Vandendooren. In Luik-Bastenaken-Luik is hij 41ste en in Parijs-Tours 16de.

Maar tegenslag blijft hem achtervolgen. In Parijs-Brussel zit een grote overwinning er aan te komen tot hij in Tubeke een trapper afbreekt. Er is dan nog lang geen sprake een andere fiets te nemen. Zelfs een wiel wisselen is niet toegelaten. De renners moeten zelf de lekke tubes vervangen. Om zo min mogelijk tijd te verliezen worden die dan maar rond de schouders gedraaid. Als het regent, blijft de tube niet aan de velg kleven, met alle gevolgen vandien.

In de Ronde van België moet hij de wedstrijd verlaten na verschillende valpartijen.

In de Ronde van Luxemburg gaat het stukken beter. In de eerste rit moet hij zijn wiel afstaan aan kopman Silveer Maes en wordt daarna zelf nog door bandbreuk teruggeslagen. In de derde rit breekt zijn versnellingsapparaat. Pas in de vierde rit gaat het hem voor de wind en wordt hij eervol derde. In de eindrangschikking

---

is hij 10de op 8 min 59' van de winnaar Jean Goldsmidt. Hij is tweede in de bergprijs na de Fransman André Brulé. Een pracht-prestatie voor een "knecht", geplaagd door tegenslag.

Meteen wil Silveer Maes onze Elias in de Belgische "Ronde van Frankrijk - ploeg". De plaatsen zijn schaars en Elias wordt als inval-ler aangeduid. Precies op de dag dat de ronde van start gaat klopt hij Désiré Keteleer, ook al inval-ler, in Waver in de spurt. Kort daar-na verslaat hij Louis Michiels, eveneens in een spurt met twee, in Thon-Samson. Slecht weer en een serie hellingen spelen in de kaart van Elias die met deze tweede zege bewijst dat hij een waar-dig deelnemer aan de "grote ronde" zou zijn geweest.

Later verliest hij een wedstrijd in Steenokkerzeel, waar hij tweede eindigt na Raymond Impanis. De volgende koers in Ter Hulpen gaat hij heel vroeg in de aanval. In de laatste ronde slaat de tegen-slag weer toe. Elias valt en wordt na een lange vlucht in extremis voorbijgestoken door Albert Anciaux.

In 1949 start het seizoen uitstekend.

Hij betwist vooral de zware eendagskoersen en behaalt goede uit-slagen.

- In Luik-Bastenaken-Luik is hij 41ste.
- In Luik-Saint Hubert wordt hij negende. Hij koerst samen met René Walschot voor de ploeg Dilecta-Wolber.
- In Roubaix-Hoei is hij achtste.
- In Parijs -Tours eindigt hij 16de.

De ronde van Luxemburg is een waar succes. Hij is er eerste Belg, op een eervolle 10de plaats. In de 1ste en de derde rit wordt hij

Elias Walckiers (midden) en ploegmaat Rikske Evens (links) in de Ronde van Spanje 1950.

**Boven: Elias en Louise worden toegejuicht door de supporters na de viering op het gemeentehuis van Lot voor de prestaties in de rondes van 1950.
Onder: groepsfoto na de rondrit aan de herberg "In de bergbeklimmer".**

telkens zevende. In de laatste rit eindigt hij zesde. De gemiddelde snelheid van de winnaar bedraagt 32 km/h. Ondanks zijn goed presteren wordt hij niet in de toerploeg, toen nog met landensploegen georganiseerd, opgenomen.

In 1950 gaat hij opnieuw naar de zware koersen. Het Ardeens weekend bestaat dat jaar uit drie wedstrijden. In de Waalse Pijl is hij 16de, in Luik-Bastenaken-Luik 43ste en in Luik-Coucelles 9de. Verder behaalt hij de 12de plaats in Parijs-Tours.

Als hoofdschotel moet hij deelnemen aan verschillende rittenkoersen.

Hij is aan de start van de ronde van België waar hij 24ste wordt. In de Ronde van Luxemburg, gewonnen door de Belg Isidor De Ryck, eindigt hij negentiende.

Een aanduiding voor de Ronde van Frankrijk komt er echter niet. Teveel sterke renners in de Zennevallei wordt hem fataal. Impanis, Keteleer en Engels worden aangeduid.

Hij krijgt wel de vrijgekomen plaats in de Ronde van Zwitserland.

In het "algemeen klassement" eindigt hij zestiende en is daarmee de derde Belg na Ward Van Ende die zevende is en ploegmaat Ward van Dijk die net voor hem eindigt. Zijn andere ploegmaat en streekgenoot René Walschot wordt vierenveertigste.

Een topprestatie, als men bedenkt dat Elias de ganse ronde moest werken en zwoegen voor zijn kopman. Alleen in de zesde rit, een bergrit van Luzern naar Bellinzona, mag hij van de sportbestuurder, na falen van de kopman, voor één keer, vrijuit zijn kans gaan. In de laatste beklimming laat hij zelfs Ferdi Kübler achter zich en eindigt zesde.

Hij wordt ook aangeduid voor de Rondes van Portugal en Spanje. Spanje is vrij succesvol. In de derde en in de zesde rit eindigt hij telkens derde. Zijn ploegmaat Rikske Evens wint drie ritten en eindigt driemaal tweede. Zij zijn de enige Belgen die de ronde uitrijden. In het algemeen klassement eindigt Elias op de 24ste plaats, zijn ploegmaat is 14de.

Louise heeft het ondertussen niet gemakkelijk. Elias is bijna voortdurend aan het koersen terwijl zij dag in dag uit hard moet werken in het café.

De schitterende resultaten zetten het gemeentebestuur er toe aan, Elias en zijn vrouw dat jaar te huldigen. Na de feestelijkheden op het gemeentehuis, rijdt ons kampioenenpaar, luid toegejuigd door een massa supporters, in een open wagen door Lot.

1951 wordt zijn laatste seizoen. Opnieuw is hij aan de start van de Ronde van Luxemburg met de Belgische A ploeg. De Belgen doen het uitstekend. Elias wordt opnieuw eervol 10de op 11 min 42' van de winnaar. Hij betwist nog De Waalse Pijl en neemt deel aan de Ronde van België, waar hij opgeeft.

Er is geen Ronde van Spanje. Hij moet dan maar naar de Ronde van Portugal. Daar loopt het helemaal verkeerd. De koersleiding vertikt het de prijzen uit te betalen en na 6 ritten wordt de nood hoog. Er is te weinig eten en geen verzorging. De ploeg beslist dan maar de ronde te verlaten. Gelukkig kunnen ze vanuit Porto met hun treinticket naar Frankrijk en zo naar huis.

Het voorval is voor Elias de spreekwoordelijke druppel...

Hij stopt definitief zijn succesvolle loopbaan als renner. Het café "In de bergbeklimmer", de fietsenzaak en het leven als taximan, nemen vanaf dan al zijn tijd in beslag.

In 1985 sluiten Elias en Louise het café en gaan met pensioen. Elias heeft last van kortademigheid en de cafélucht is daar niet goed voor. Hij is door medicatie wat zwaarlijvig geworden, maar zijn goed humeur is niet verdwenen. Tot verleden jaar...

We bezochten Louise die nog altijd in het vroegere café woont. Ze is nu 81 en nog heel monter. Ze is blij als er bezoek komt en vertelt over toen en hoe moeilijk het was.

Een merkwaardig verhaal uit Dworp

ROGER FLORIDOR

Al op vroege leeftijd vertrekt Gustaaf Deneyer uit Dworp met zijn gezin naar Kiev in Rusland, nu Oekraïne.

Gustaaf is geboren te Dworp op 3 juli 1868 als 8ste telg van een gezin met 10 kinderen. Zijn vader Franciscus heeft een herberg in de Kring van Dworp. Zijn moeder is Maria Vanderhaeghen.

Zijn broer Florent, de jongste van het gezin wordt geboren in 1874 en is de grootvader van Edgar De Neyer uit Dworp (Florent kreeg door een fout op het gemeentehuis een splitsing in de naam).

In Kiev verstuurt hij in september 1913 een mooie gekleurde prentkaart naar "Mademoiselle M. Janssens Spienskop Tourneppe Belgique".

De prentkaart die in september 1913 Kiev verliet om in september 1919 Dworp te bereiken.

Groepsfoto aan de herberg " 't Spionskop". Vlnr: Jef Louckx, Jan Louckx, Jef Janssens en in het deurgat Louise Janssens met op de arm zoon Roger Floridor, Jef Smulders en Jozef Marinus.

Blijkbaar is hij toch wel in direct contact met het thuisland. In een zeer directe taal stuurt hij een boodschap waar de actualiteit zo afdruipt:

"Binnen een tiental dagen zal ik mijne gepoefte bak lambic komen betalen. Heeft men wel geflickerd met de kermis van Dworp? Ik verneem dat men Tiske Mosselmans willen kelen heeft."

De geadresseerde was de dochter van de uitbaatster (Janssens - Beelen) van de herberg "'t Spionskop", nu "Carpe Diem", de boekenwinkel rechts van het oud gemeentehuis.

Merkwaardig is dat deze kaart haar bestemming slechts vond na een rondreis die blijkbaar 6 jaar duurde. De stempel links boven op de kaart "BUYSINGEN 5-6 22 IX 19" geldt als bewijs.

Gustaaf Deneyer had in Kiev een zaak waar damesondergoed werd vervaardigd. Hun specialiteit was het vervaardigen van dameskorsetten. Tijdens de revolutie in oktober 1917 moest hij met zijn familie de vlucht nemen. Samen met de ambassadeur van een bevriende natie kon hij Rusland ontkomen. Na een omzwerving van Zwitserland en Frankrijk kon hij terugkeren naar België. Wanneer precies weten we niet, maar gezien de oorlog, kan dat wel eens na de beëindiging van de vijandelijkheden zijn.

Samen met zijn dochter en schoonzoon Roger Van Melkebeke, vestigde hij zich tenslotte in Brussel.

Gustaaf kon het niet weten, maar hij had beter de kaart zelf meegebracht toen hij tien dagen later in Dworp zijn "poef" kwam betalen. En wij vandaag de dag maar klagen over de Post.

Fotoreportage van een stoet in Huizingen 100 jaar België

MARC DESMEDT

In 1930 is het zowat overal in ons land feest. "België 100 jaar" krijgt internationale weerklank.

Antwerpen en Luik organiseren elk "hun" wereldtentoonstelling. Koning Albert I opent die van Antwerpen op 26 april. De opkomst is zo groot dat het volk een deel van de afsluiting sloop om (gratis) naar binnen te kunnen.

De luchtvaart is het pionierstijdperk voorbij. Sabena, dat al flink ontwikkeld is, opent voor de wereldtentoonstelling een luchtbrug tussen Antwerpen, Luik, Brussel en Oostende. Er wordt o.m. gevlogen op Londen, Denemarken, Duitsland en Zweden.

De radio begint hier en daar zijn plaats in de woonkamer te krijgen. Op 18 juni wordt het Nationaal Instituut voor Radio-omroep - het NIR - boven de doopvont gehouden.

Op politiek gebied is er voor Vlaanderen een doorbraak met de vervlaamsing van de Gentse Universiteit. August Vermeylen is de eerste rector.

Van alle optochten en herdenkingen is het Brussel waar het grootste spektakel wordt opgevoerd. Een oude traditie wordt opnieuw leven ingeblazen. De Ommegang wordt gereconstrueerd en gaat 3 maal uit. Op zondag 7 september, tijdens één van de optochten, weerklinken in Brussel 101 kanonschoten voor de geboorte van prins Boudewijn.

Ook bij ons is het feest. Er zijn optochten waar zowat alle verenigingen aan meewerken. De gemeentebesturen nemen initiatieven die het feest een bijzonder tintje moeten geven.

In Huizingen is er op 24 augustus 1930 een grote stoet, samengesteld uit 24 groepen.

Er is een "feestkomiteit" aangesteld met als voorzitter Egide Belsack. Arthur Van Mulder is secretaris en Karel Schruws schatbewaarder. In het veld beneden de Sollenberg, ergens in de omgeving van de huidige Guido Gezellestraat legt een onbekende fotograaf nagenoeg alle groepen vast op de gevoelige plaat. Hij ziet de bonte, vaak met zwart-geel-rode kleuren getooide groepen, aan zich voorbijtrekken. Geen groots spektakel, maar wel "gewone" mensen die fier en een beetje plechtig hun kunnen tentoonspreiden.

De feestelijkheden worden al om 6 uur 's morgens ingezet met 21 kannonschoten.

Om 8 uur 30 is er een hulde aan de zuil, opgericht ter herdenking van de gesneuvelden van de eerste wereldoorlog.

De stoet zelf wordt gevormd op de Menisberg en vertrekt er om 14 uur.

Het parcours loopt langs de Molenstraat, de Sollenberg, de Vaucampsaan, de Oud-strijdersstraat, Neerdorp, opnieuw de Vaucampsaan om tenslotte in de Torleylaan ontbonden te worden.

De groepen die deelnemen zijn (sic):

1. Gendarmen.
2. Gemeenteoverheden.
3. Geestelijke overheden en bestuursleden van kerkfabriek en commissie van openbare onderstand.
4. Oud-strijders.
5. Muziekmaatschappij "*Koninklijke Harmonie*".
6. Schoolkinderen (meisjes) en studiekring van de meisjes "*Voor jeugd en deugd*".
  - a) Oud België;
  - b) Huwelijk in 1830;
  - c) Familie op wandeling in 1830;
  - d) Eendracht Maakt Macht;
  - e) Negen provinciën;
  - f) Bebloemd België;
  - g) Huyssinghen viert heden 's lands eeuwfeest;
  - h) Onze mannen in den oorlog en wij vrouwen op de vlucht;
  - i) Congo feest mee;
  - j) Hulde aan onze vorsten;
  - k) Hulde aan onze koningin als ziekenverpleegster;
  - l) Hulde aan onze gesneuvelden 1914-1918;
  - m) Blijde intrede van de koninklijke familie 22 november 1928;
  - n) België verheerlijkt.
7. Handbalmaatschappij "*Pelote Huyssinghen Center*".
8. Velomaatschappij "*Huyssinghen sportif*".
9. Duivenmaatschappij "*Huyssinghen Center*".
10. Onderlingen bijstand "*Hulp in Nood*".
11. Toneelkring "*De Opgaande Zon*" - België in 1830.
12. Velomaatschappij "*Moedig Vooruit*".
13. "*De Vereenigde Kaartspelers*".
14. Schoolkinderen (jongens).
15. Velomaatschappij "*Sprintersclub*".
16. Kroostrijke gezinnen.
17. Koninklijke fanfare "*De Vrijheidsvrienden*".
18. Duivenmaatschappij "*Le Progrès*".
19. De koningen Leopold I en Leopold II.

-
20. Katholieke volksbond.
  21. Toneel- en studiekering "Voor Altaar en Haardstee" -
Triomfantelijk werderzien.
  22. "De Lustige Reizigers".
  23. Velomaatschappij "De Vroolijke Wielrijders".
  24. Duivenmaatschappij "Eendracht".

Na de stoet wordt de vrijheidsboom geplant terwijl de schoolkinderen zingen. Om alles mooi af te ronden, concerteren de twee muziekverenigingen van het dorp.

Het gemeentebestuur geeft de nodige financiële steun. We kunnen dat afleiden uit het laatste feit van de dag. Alle deelnemers worden namelijk uitgenodigd op het gemeentehuis om er hun "premie" in ontvangst te nemen.

Maurice Denayer, een Huizingenaar die nu in Dworp woont en zelf als zevenjarige deelnam aan de stoet en zijn vrouw Jeanne Lichtert, hielpen ons bij het verklaren van de foto's.

Daarvoor onze welgemeende dank.

Hier komt de stoet...

Twee ruiters groeten het publiek.

Opening van de stoet.

2 rijkswachters van Lot in galauniform met tussen hen in veldwachter Compernelle.

2de rij: vlnr. pastoor Verheyden ("den dikke pastoor"), het gemeentebestuur, burgemeester Wijnants (met buishoed), de schepenen, de kerkfabriek en de COO.

Daarachter de 1ste vlag van de oudstrijders en de "Koninklijke Harmonie".

Groep 4 - Oud-strijders, voorafgegaan door enkele hoogwaardigheidsbekleders.

De 4de van links is onderpastoor Arazola (lange magere), met de leden van de kerkfabriek. Vlnr: "lange Marcel", één van de Suisse, Priester Maurice Roelants (Huizingenaar die met zijn moeder woonde in een herberg die zij uitbaatte aan de meisjesschool. Hij was godsdienstleraar en tijdelijk ook hulppastoor in Huizingen).

Groep 5 - De muziekvereniging "Koninklijke Harmonie".

Het bestuur in gesprek, in afwachting van de volgende mars.

Groep 6 a) - "Oud België".

Twee kleine meisjes dragen een plaat met de vermelding: "Studiekring en Meisjesschool".
Daarna wordt een bord "1830" gedragen door twee oudere meisjes.

Groep 6 a) - "Oud België" Feestelijk uitgedoste dames van de rijke burgerij.

Groep 6 b) - "Huwelijk in 1830". Bonte groep kinderen in traditionele boerenkledij.
Een van de kinderen draagt een accordeon.

Groep 6 b) - "Huwelijk in 1830".

Vlnr.: de dochter van Gaston Decoster, Filip en Lucie Bautmans, Jan Baptist en Emerence Belsack. De 2 kinderen rechts in de groep zijn vlnr. Felix Peetroons (met donkere muts) en Jeanne Peetroons (met lang donker klee). De man met de strohoed is Constant Denayer de vader van Maurice die ons de toelichting gaf.

Groep 6 d) en e) - "Eendracht Maakt Macht" en "De 9 Provinciën".

De witte "processiekleren" zijn voor de gelegenheid versierd met tricolore banden. Meisjes dragen de wapenschilden, vooraan Brabant en Antwerpen.

Groep 6e) en f) - "De 9 Provinciën" en "Bebloemd België".

Groep 6 g) - "Huysinghen viert heden 's lands eeuwfeest".
De zusters van Sint-Pieters-Leeuw verzorgden de meisjesschool.
Hier zuster Ursula die een zeer lange staat van dienst had, drie generaties zijn bij haar op school geweest.

Groep 6 h) - "Onze mannen in de oorlog en wij vrouwen op de vlucht".
Daarachter komt de wagen "Congo feest mee".

Groep 6 k) - "Hulde aan onze koningin als ziekenverpleegster".
Gewonde frontsoldaten worden begeleid door hun verpleegsters. In de rolstoel zit Victor Eylenbosch van de
brouwerij "Sollenberg".

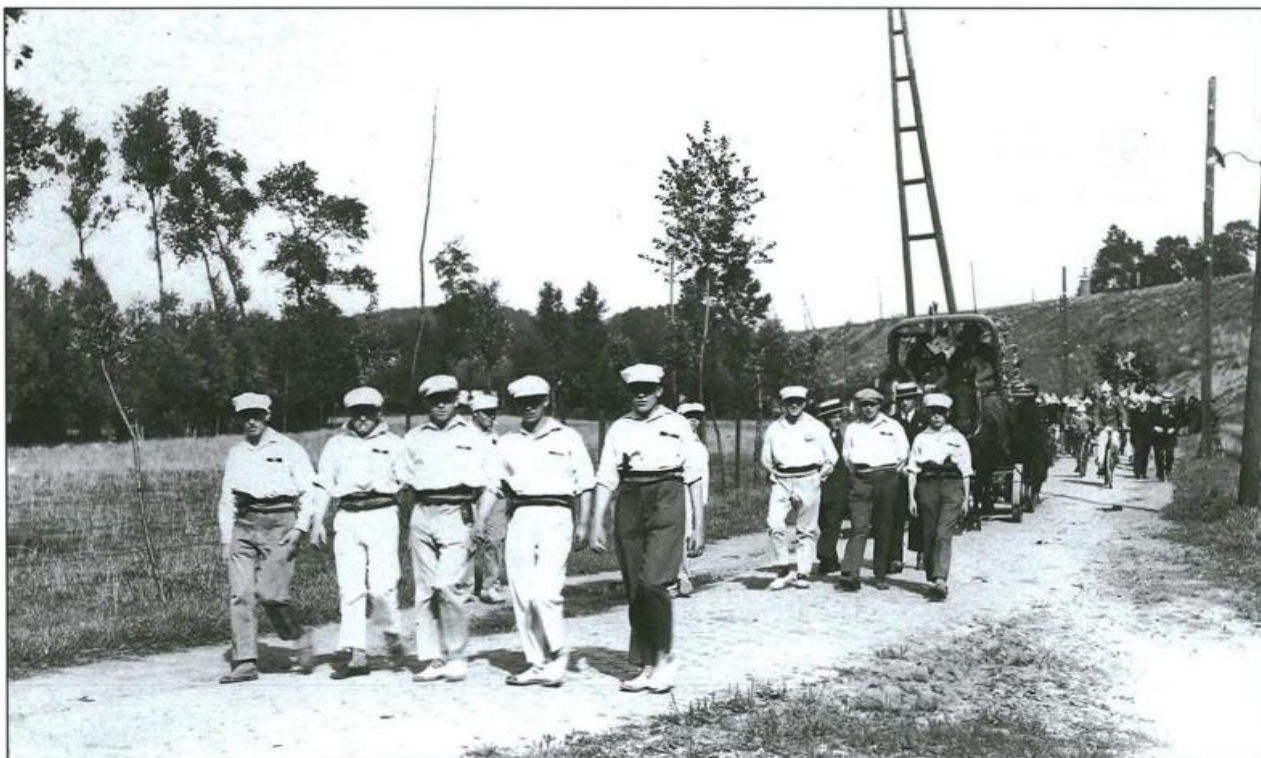
Groep 6 m) - "De blijde intrede van de koninklijke familie op 22 november 1928".
Groep die koning Leopold III en koningin Astrid uitbeeldt.

47

Groep 6 n) - "België verheerlijkt" (wagen).

Groep 7 - De kaatsvereniging "Pelote Huyssinghen Center" in hun karakteristieke uitrusting.
Op de achtergrond groep 8 - De velomaatschappij "Huyssinghen Sportif".

Groep 12 - De veloclub "Moedig en Vooruit - Huissinghen".

Groep 14 - "Schoolkinderen".

Naast de kinderen, met strohoed, schoolmeester Deryck, daarachter schooljuf Isabelle Stas. Zij liep school bij de zusters van Gosselies in Lot. In Gosselies behaalde zij het onderwijzersdiploma. Zeer ongebruikelijk was, dat ze daarna onafgebroken les gaf in de jongensschool in Huizingen.

Groep 16 - "De kroostrijke gezinnen van Huissingen wenschen veel heil en vrede aan 't Vaderland".

Groep 17 - De koninklijke fanfare "De Vrijheidsvrienden".
 1ste van links (staat alleen met bolhoed) is Frans Roelants. 2de rechts van de vlag met strohoed en das is Eugène Eylenbosch van de brouwerij "Sollenberg".

Groep 19 - "De Koningen Leopold I en Leopold II".
 Vooraan twee meisjes, in een voor gelegenheid gemaakt kleeed, dragen de beeltenis van koning Leopold I.

Grp 24 - De duivenmaatschappij "Eendracht."

Op het dak zitten de "cracks". De zijkant van de kar is versiert met tricolore banden. De voerman rechts is vermoedelijk Jacques Stas.

De eerste van een gemotoriseerde groep die na de stoet doorkomt.

De vrachtwagen is deze van bierhandelaar Jan Wets alias "Jan Kawet".

Jan zit achter het stuur. Boven op het dak, 1ste van links is Jef Pauwels, alias "Lobbes".

De stoet wordt afgesloten door een aantal kamions en karren.
Zoals blijkt uit deze opname is wie (in 1930) een vrachtwagen bezit, daar blijkbaar fier over.

Bierkar geladen met bakken "bruine". Ze staan schuin gestapeld om verlies aan lading te voorkomen, tijdens het vervoer op de "reppige" kasseien.

Koets van de boerderij Eylenbosch (Sollenberg). Deze kar nam ook deel aan een optocht in Beersel. In de kar, vlnr.: Victor Eylenbosch, zijn vrouw Seraphine, zoon Fernand (met puntmuts) en neefje René. Door het raampje gluren de burenen.

Colofon

En het dorp zal duren...

is het trimestrieel tijdschrift van het
Heemkundig Genootschap "van Witthem" - Beersel

juli - september 2005 - nummer 27 - jaargang 7

voorzitter	Marc Desmedt Dwersbos 109 1650 Beersel 02.377.27.94
ondervoorzitter	Edgard Winderickx Brouwerijstraat 18 1653 Dworp 02.380.30.14
secretaris	Michel Vastiau Leeuwerikenlaan 10 1650 Beersel 02.380.54.38
penningmeester	Piet Van Capellen Boomgaardstraat 12 1653 Dworp 02.380.35.48

Inlichtingen tijdens de kantooruren in het gemeentehuis te Beersel - dienst cultuur
Alsebergsteenweg 1046
1642 Alseberg
02.359.16.16

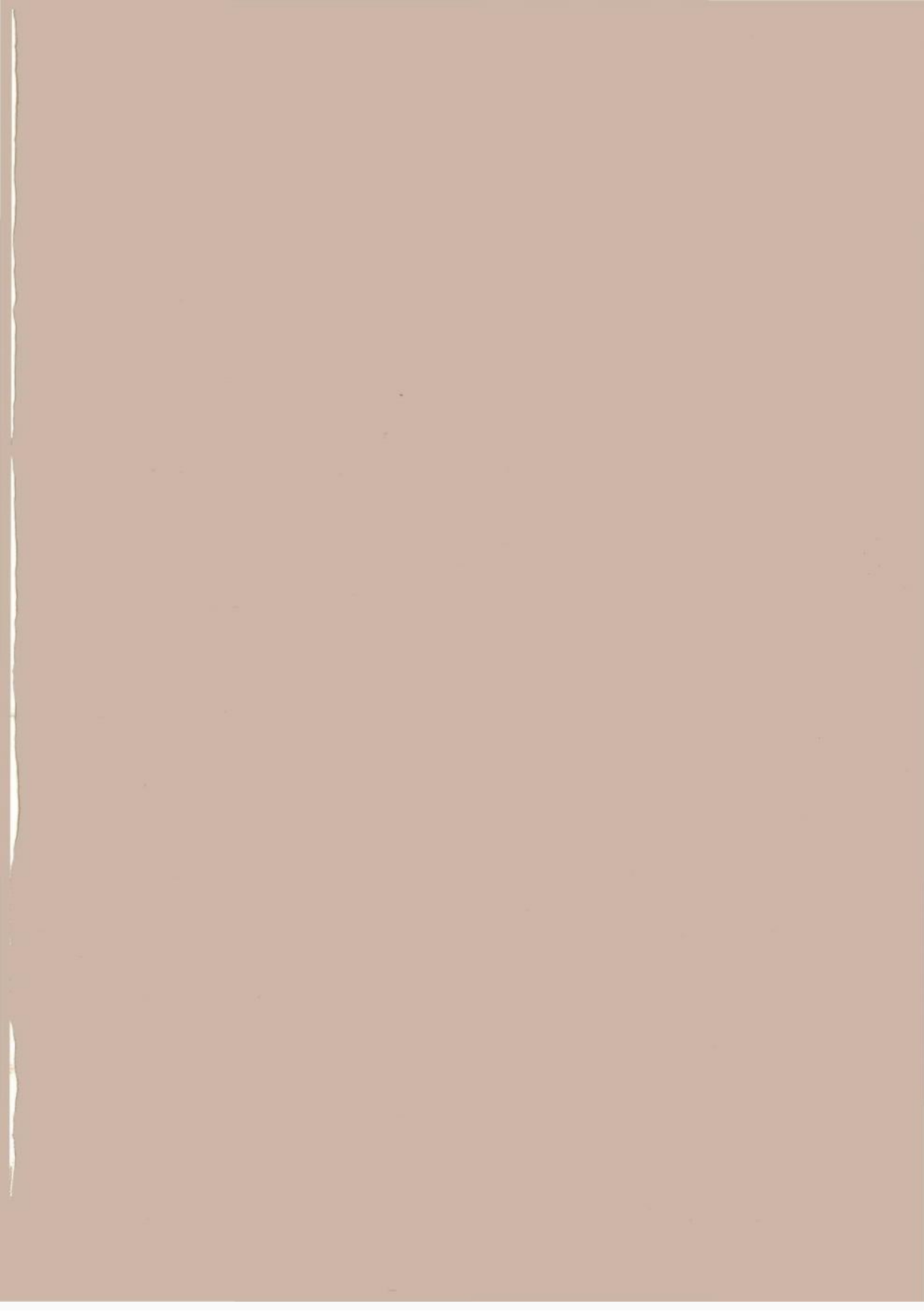
Prijs van dit nummer € 6,50 - jaarlijks lidgeld bedraagt € 18, te storten op rekeningnummer 001-3114341-38 van het Heemkundig Genootschap "van Witthem" Beersel, met de vermelding van naam, voornaam en adres, gevolgd door de aanduiding "Abonnement tijdschrift".

Werkten mee aan dit nummer: Henri Coudron, Giedo Debusscher, Lydia Denayer, Maurice Denayer, Marc Desmedt, Roger Floridor, Louise Van Dessel en Liberte Walschot.

Samenstelling: de redactieraad.

Verantwoordelijke uitgever: Marc Desmedt.

Eindvormgeving en druk: Drukkerij B.V.B.A. Mariën-Deneyer - Dworp.

*Heemkundig
Genootschap
"van Witthem"*